

Przeczytaj tekst i wykonaj zadania.

Antoine de Saint-Exupéry

MAŁY KSIĄŻĘ

W ten sposób Mały Książę oswoił lisa. A gdy godzina rozstania była bliska, lis powiedział:

– Ach, będę płakać!

– To twoja wina – odpowiedział Mały Książę – nie życzyłem ci nic złego. Sam chciałeś, abym cię oswoił...

– Oczywiście – odparł lis.

– Ale będziesz płakać?

– Oczywiście.

– A więc nic nie zyskałeś na oswojeniu?

– Zyskałem coś ze względu na kolor zboża – powiedział lis, a później dorzucił: – Idź jeszcze raz zobaczyć róże. Zrozumiesz wtedy, że twoja róża jest jedyna na świecie. Gdy przyjdiesz pożegnać się ze mną, zrobię ci prezent z pewnej tajemnicy.

Mały Książę poszedł zobaczyć się z różami.

– Nie jesteście podobne do mojej róży, nie macie jeszcze żadnej wartości – powiedział różom. – Nikt was nie oswoił i wy nie oswoiliście nikogo. Jesteście takie, jaki był dawniej lis. Był zwykłym lisem, podobnym do stu tysięcy innych lisów. Lecz zrobiłem go swoim przyjacielem i teraz jest dla mnie jedyny na świecie.

Róże bardzo się zawstydyły.

– Jesteście piękne, lecz próżne – powiedział im jeszcze. – Nie można dla was poświęcić życia. Oczywiście moja róża wydawałaby się zwykłemu przechodniowi podobna do was. Lecz dla mnie ona jedna ma większe znaczenie niż wy wszystkie razem, ponieważ ją właśnie podlewałem. Ponieważ ją przykrywałem kloszem. Ponieważ ją właśnie osłaniałem. Ponieważ właśnie dla jej bezpieczeństwa zabijałem gąsienice (z wyjątkiem dwóch czy trzech, z których chciałem mieć motyle). Ponieważ słuchałem jej skarg, jej wychwał się, a czasem jej milczenia. Ponieważ... jest moją różą.

Powrócił do lisa.

– Żegnaj – powiedział.

– Żegnaj – odpowiedział lis. – A oto mój sekret. Jest bardzo prosty: dobrze widzi się tylko sercem. Najważniejsze jest niewidoczne dla oczu.

– Najważniejsze jest niewidoczne dla oczu – powtórzył Mały Książę, aby zapamiętać.

– Twoja róża ma dla ciebie tak wielkie znaczenie, ponieważ poświęciłeś jej wiele czasu.

– Ponieważ poświęciłem jej wiele czasu... – powtórzył Mały Książę, aby zapamiętać.

– Ludzie zapomnieli o tej prawdzie – rzekł lis. – Lecz tobie nie wolno zapomnieć. Stajesz się odpowiedzialny na zawsze za to, co oswoiłeś. Jesteś odpowiedzialny za swoją różę.

– Jestem odpowiedzialny za moją różę... – powtórzył Mały Książę, aby zapamiętać.

Antoine de Saint-Exupéry, *Mały Książę*, tłum. Jan Szwykowski, Warszawa 2011.

[320 wyrazów]

Zadanie 1. (0–1)

Spośród podanych pytań wskaż to, na które nie można znaleźć odpowiedzi w przytoczonym fragmencie utworu Antoine’a de Saint-Exupéry’ego. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

- A. Kiedy przyjaźń się kończy?
- B. Kogo można uznać za przyjaciela?
- C. Jak podtrzymać więź z przyjacielem?
- D. Jakie są niezbędne warunki przyjaźni?

Zadanie 2. (0–1)

Dokończ zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

W przytoczonym fragmencie *Małego Księcia* wyraz *oswojenie* oznacza

- A. upodobnienie się do kogoś lub czegoś.
- B. podporządkowanie sobie kogoś lub czegoś.
- C. przyuczenie do służenia komuś lub czemuś.
- D. stworzenie emocjonalnych więzi z kimś lub czymś.

Zadanie 3. (0–1)

Oceń prawdziwość podanych stwierdzeń w odniesieniu do przytoczonego fragmentu oraz całego utworu *Mały Książę*. Wybierz P, jeśli stwierdzenie jest prawdziwe, albo F – jeśli jest fałszywe.

Wszystkie róże przedstawione w utworze <i>Mały Książę</i> są symbolem skromności.	P	F
W utworze <i>Mały Książę</i> lis jest uosobieniem przebiegłości i chytryści.	P	F

Zadanie 4. (0–1)

Oceń prawdziwość podanych stwierdzeń w odniesieniu do całego utworu *Mały Książę*. Wybierz P, jeśli stwierdzenie jest prawdziwe, albo F – jeśli jest fałszywe.

W <i>Małym Księciu</i> zestawiono na zasadzie przeciwieństwa świat dziecka i świat dorosłych.	P	F
<i>Mały Książę</i> przedstawia historię o dojrzewaniu tytułowego bohatera do przyjaźni i miłości.	P	F

PRZENIEŚ ROZWIĄZANIA ZADAŃ 1.–4. NA KARTĘ ODPOWIEDZI!

Zadanie 5. (0–3)

5.1. Wyjaśnij sens wypowiedzi lisa: *Dobrze widzi się tylko sercem. Najważniejsze jest niewidoczne dla oczu.*

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5.2. Spośród lektur obowiązkowych (wymienionych na stronie 3 tego arkusza egzaminacyjnego), innych niż *Mały Książę*, wybierz tę, której bohater postąpił zgodnie ze słowami lisa: *Dobrze widzi się tylko sercem. Najważniejsze jest niewidoczne dla oczu.* Podaj tytuł tej lektury oraz jej bohatera.

Uzasadnij swój wybór. W uzasadnieniu przywołaj sytuację z tej lektury, ilustrującą twoją argumentację.

Tytuł lektury:

Bohater lektury:

Uzasadnienie wyboru:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

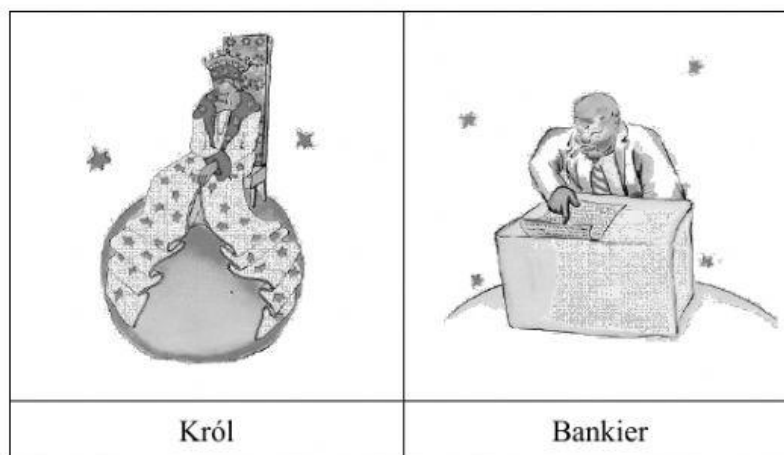
.....

.....

.....

Zadanie 6. (0–2)

Mały Książę w czasie swoich podróży spotkał różnych ludzi. Dwóch z nich przedstawiono na poniższych rysunkach.

Antoine de Saint-Exupéry, *Mały Książę*, tłum. Jan Szwykowski, Warszawa 2011.

Wyjaśnij, co sprawiło, że ani Król, ani Bankier nie zostali przyjaciółmi Małego Księcia.

Król:

.....

.....

Bankier:

.....

.....

Zadanie 7. (0–1)

Uzupełnij poniższe zdania. Wybierz odpowiedź spośród oznaczonych literami A i B oraz odpowiedź spośród oznaczonych literami C i D.

W zdaniu *Twoja róża jest jedyna na świecie* podkreślony wyraz służy uwydatnieniu

A	B
---	---

róży. Ten wyraz jest

C	D
---	---

.

A. wyobcowania

B. wyjątkowości

C. rzeczownikiem

D. przymiotnikiem

PRZENIEŚ ROZWIĄZANIE ZADANIA 7. NA KARTĘ ODPOWIEDZI!

Zadanie 8. (0–2)

8.1. Którym spójnikiem można zastąpić podkreślony wyraz w zdaniu *Jesteście piękne, lecz próżne*, zachowując sens wypowiedzi? Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

- A. *i*
- B. *ale*
- C. *albo*
- D. *więc*

8.2. Czy wypowiedź *Jesteście piękne, lecz próżne* pozwala wnioskować o tym, co jest ważne dla Małego Księcia? Uzasadnij swoje stanowisko.

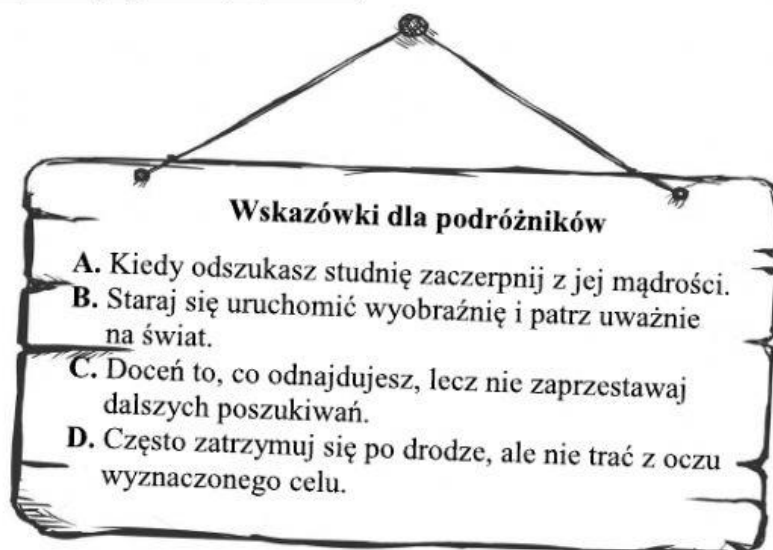
.....

.....

.....

Zadanie 9. (0–1)

Na podstawie lektury *Mały Książę* powstały *Wskazówki dla podróżników*. Wybierz zdanie, w którym interpunkcja jest niepoprawna.

Zadanie 10. (0–1)

W którym z wyrazów pisownia „ó” jest zgodna z tą samą szczegółową zasadą ortograficzną, co zastosowana w wyrazie *sposób*? Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

- A. *róża*
- B. *dwóch*
- C. *próżne*
- D. *później*

PRZENIEŚ ROZWIĄZANIA ZADAŃ 8.1., 9. ORAZ 10. NA KARTĘ ODPOWIEDZI!

Zadanie 11. (0–3)

Zredaguj zaproszenie na premierę spektaklu *Tajemnice oswajania* opartego na motywach utworu Antoine’a de Saint-Exupéry’ego *Mały Książę*. Zachęć do obejrzenia spektaklu, używając dwóch argumentów.

Uwaga: w ocenie wypowiedzi będzie brana pod uwagę poprawność językowa, ortograficzna i interpunkcyjna.

Zaproszenie

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Przeczytaj tekst i wykonaj zadania.

Krzysztof Teodor Toeplitz
POCZĄTKI KINA

Bracia Lumière¹, którzy przeszli do historii uważani za ojców dzisiejszej sztuki filmowej, nie traktowali swego wynalazku zbyt poważnie. Sposób, w jaki się do niego odnosili, niewiele miał wspólnego z poglądami późniejszych pionierów filmu i stawiał ich raczej w rzędzie tych wszystkich eksperymentatorów i wynalazców, którzy w kinematografie² widzieli bardziej zabawkę niż zadatek na nową sztukę.

O tym, że z kinematografu powstać może sztuka, bracia Lumière nie chcieli nawet pomyśleć. Co więcej, skłonni byli uważać każdego, komu myśl taka mogła powstać w głowie, za niepoprawnego marzyciela lub szaleńca. Tak przynajmniej wynika ze wspomnień takiego właśnie „szaleńca”, który zachwycony wynalazkiem Lumière’ów, udał się do nich, aby odkupić ich patent.

Poszedłem do Augusta Lumière’a – wspominał później Georges Méliès³ – i zaproponowałem mu kupno jego wynalazku. Dawałem mu dziesięć, dwadzieścia, pięćdziesiąt tysięcy franków. Ale Lumière nie chciał mnie nawet słuchać. Młody człowieku – powiedział – ma pan szczęście, że mój wynalazek nie jest na sprzedaż, ponieważ doprowadziłby on pana do ruiny. Być może uda się wykorzystać go jeszcze przez jakiś czas jako ciekawostkę naukową, ale nie ma on żadnej wartości handlowej.

Na szczęście Georges Méliès nie dał się wówczas przekonać ojcu kinematografii. Historia filmu zyskała w osobie Mélièsa człowieka, który tchnął nowe życie, nadał nowy sens i znaczenie nieszkodliwej „ciekawostce naukowej”.

W krajach takich jak Francja, Anglia i Ameryka istniały w XIX wieku dziesiątki zespołów teatralnych, które rzadko kiedy mogły poszczycić się własną salą do przedstawień. Zespoły te pragnęły dostarczyć prostemu widzowi sensacji, łez i rozrywki. Ich widzowie domagali się przede wszystkim akcji, zdarzeń mrozących krew w żyłach, nie gardzili również fantazją, sztuczkami magicznymi lub niewymyślnymi a wzruszającymi historyjkami o niewinnych sierotach.

Wymaganie, aby wszystko na scenie było „jak żywe”, przy którym nieugięcie obstawała publiczność ludowych teatrów, zmuszało reżyserów do poszukiwania wciąż nowych sztuczek, chwytów, zdolnych zaspokoić to żądanie. A więc nie wystarczała jedynie dekoracja, zresztą zazwyczaj skromna, ze względu na trudności transportu. Trzeba było dodatkowo posługiwać się tłami malowanymi na płótnie. Ale i to nie zaspokajało głodu widowni. Z czasem na scenie pojawiać się zaczęły „prawdziwe” pociągi i żywe zwierzęta, choćby tak dzikie jak lwy, odgrywające szczególnie wielką rolę w sztukach, których akcja toczyła się w starożytnym Rzymie. Jeden z reżyserów pokazał nawet eksplozję i pożar na statku płynącym po Tamizie.

Jest więcej niż pewne, że gdyby Méliès nie spędził pierwszych lat swojej kariery właśnie w takim teatrze, nigdy nie zachwyciłby się filmem i nie dostrzegłby w nim cudownego instrumentu, za pomocą którego znacznie szybciej, łatwiej i lepiej rozwiązać można te wszystkie problemy, nad jakimi się głowił, gdy pracował w teatrze.

Na podstawie: Krzysztof Teodor Toeplitz, *Kino dla wszystkich*, Warszawa 1964.

¹ Bracia Lumière (wym. lumjer) – August i Louis, wynalazcy kinematografu.

² Kinematograf – aparat filmowy umożliwiający rejestrację i projekcję na ekranie ruchomych obrazów.

³ Georges Méliès (wym. żorż meljes) – reżyser teatralny, aktor, magik-iluzjonista.

[447 wyrazów]